

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

31 Carolus Crassus à Papa Imperator fuit coronatus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

testamentum indè factum, & jure jurando ab Optimatibus Francorum confirmatum, & Leoni Papæ missum, ut sua manu subscriberet, & denique corroborantur præmissa vetustissimis Annalibus Francorum, in quibus habetur: hæc omnia litteris mandata sunt, & Leoni Papæ, ut ipse sua manu subscriberet, per Eginathum missa quibus Pontifex lectis, & assensum præbuit, & propria manu subscripsit, ut tradit Bellarm: *ibi, de translat: Imper: Rom: ad Franc: cap: 5, vers: principio Carolus, lib: 1, & Baron: eod: tom: 9, annal: 806, §, Hec autem.*

29 Leone mortuo, Stephanus Papa hujus nominis Quartus successor in Franciam se contulit, & ab eodem Ludovicō honorificè receptus fuit, ut per Platin: *in vita ejusdem Stephani cap: 98, & Baron: dnu: 9, annal: 816, §, auctor incertus*, & ipse Romanis in eodem Franciæ Regno de anno 815. eundem Ludovicum in Imperatorem coronavit, ut testatur idem Otho Fisingensis dicit: *lib: 5, cap: 33, & Baron: loco proximè citato, §, postea a Pontifice*. Deinde cùm Romanū rediisset, & mense septimo sui Pontificatus diem obiisse, ad summi Apostolatus apicem Pasquali assumptō, Ludovicus ipse Imperator eidem Pasquali Summo Pontif. & successoribus 30 in perpetuum, ut nullo Imperatori, † aut aliorum expectato consensu, Papa eligi posset, & reliqua, sicut à predecessoribus suis hactenus in eorum potestate ditione tenuerant, & disposuerant, cuncta confirmavit, ut dicto cap. *Ego Ludovicus sexagesima tercia dñsñt: Card. Alban. in tractat. de potestat. Papæ par: 2, numer: 215, tom: 13, & Baron: annal: 817, §, & quando eodem tomo 9, cui Lotharius*

primogenitus Imperator ab eo nominatus in Imperium successit, quem idem Pasqualis Romæ coronavit, ut testatur idem Otho dicit: *lib: 5, cap: 34, & Baron: annal: 823, in princip: qui post annos quatuordecim, quibus rexit Imperium, Ludovicum secundum ejus primogenitum ad Imperium nominavit, & ipse ad vitam monasticam se contulit.*

Ludovicus à Sergio Papa † hujus nominis secundo, anno 844, fuit coronatus, ut testatur Ado. Viennensi: *in chronic. 6, etat. Bellarm: in translat: Imper: Rom: lib: 2, cap: 1, & Baron: annal: 844, §, Dominico verò, tom: 10, cui vita functo Carolus Calvus Francorum Rex dicti Ludovici patruus, & Lotharii frater in Imperio successit, & à Joanne Papa VIII. anno 874. Romæ coronatus fuit, ut per Reginon. lib. 2 chronic. & Baro. *codem tom. annal. 875, §, quo inde*, qui biennio tantum rexit Imperium, & eidem successit Ludovicus filius cognominatus Balbus, quia loquendo balbutiebat, primogenitus dicti Ludovici II. & nepos Caroli, qui postea ab eodem Joanne Papa VIII. in Franciam de anno 878. Imperator coronatus fuit, ut post Aymon. & Oouphr. *in addit. ad Plat. in vita ejusdem Pontifi: teftatur Baron. eod. tom. 10, annal. 878, §, qui summum, & decepsit anno sequenti eidem superstitibus Ludovicō, Carolo Magno filii, ac Carolo simplici posthumo, ut per eundem Baron. annal. 879, in princip. qui Ludovicus Secundo Imperatori patri in Regno Franciæ successerunt, ex quibus Carolus simplex à Fulcone Rhemensi Archiep. in Regem Francorum de anno 892. inunctus fuit, rejecto Oihone Comite Parisiensi, qui Regis titulum Ty-**

banum

tyrannicè sibi usurparat, ut per eundem Baron. ann. 892, §, eodem anno.

Quia verò Joannis Papæ Octavi animus erga Carolum Crastum, Ludovici Germanæ Regis filium propensior erat, post Ludovicum secundum, eundem Carolum Romæ anno 881. in Imperatorem coronavit, idem Baron. ann. 879, §, cum Ludov. juncto ann. 881, §, hoc pariter, & Aym. 36 de reb. gest. Franc. lib. 5, c. 60 prope fin.

32 Carolo de medio sublatto, Arnulphus Caroli Magni Regis filius eidem Carolo Crasto, repudiato à suis, in Regno non in Imperio successit, ut post Reginon. & alios, Baron. ann. 888, in princip. & §, eodem anno, & Vuido, alias Guido Ducis Spoleti filius Imperium occupavit, ut per Reginon. quem sequitur Baron. eodem annal. 888, §, qui autem, qui poste à Papa Formoso fuit coronatus, reprobata opinione scribentium, quod eidem Carolo in Imperio successerit Arnulphus, pro Frodoard. in Histor. Rhemen. lib. 4, cap. 2, & Baron. in dicit. §, qui, autem juncto ann. 892, in princip.

33 Demum Lambertus † ejusdem Guidonis Imperatoris filius ab eodem Formoso Papa in Imperatorem inunctus fuit, Baron. ann. 893, §, ad postremum, & quod Arnulphus non fuerit legitimus Imperator, sed nulliter coronam Imperiale adhuc Guidone Imperat. in humanis agente surripuerit pluribus probat idem Baron. ann. 986, & hac de causa cum Guido Imperator † Arnulphum insequeretur, iuxta flumen Tarum defunctus fuit, quo anno Arnulphus etiam, morbo pediculari decessit, ut post Luitprand. lib. 1, cap. 9. & 10, tradit Baron. ann. 899, tom. 10.

35 Arnulpho successit Ludovicus filius,

& Ludovico Chunradus Arnulphi ex alio Chunrado nepos, in quibus finein habuit progenies Caroli Magni in linea Regum Germanorum, ut post Abba. Ulpergen, tenet Bellarm. de translat: Imper: Rom: in: lib: 2, cap: 1, & post alios antiquos chronographos Baron. ann. 912, circa fin. eodem tom. 10.

36 Eodem tempore de Imperio in Italia inter Berengarium Ducem Forolivensem, & Ludovicum Bosonis Comitis filium acerrimè certatum, post plures congressus, Ludovicus Berengarium fugavit, & Romam ingressus, à Stephano Papa Quarto coronatus Imperator, Ludovicus Quartus, fuit appellatus qui usque ad annum 904, imperavit, ut per Baron. annal. 900, in fin. quo tempore ab eodem Berengario in prælio victus, & captus, Imperio, & oculis privatus fuit & Berengar. Romam armatus, exercitu accedente, coronam Imperii à Joanne Papa IX. violenter extorsit, sicque tyrannicè Imperatoris nomen sibi vendicavit, quo recedente, Lamberto Guidonis Imperatoris filio Romam vocato, qui alias in Imperatorem fuerat inunctus, imperatoria corona solennibus † ritibus ab eodem Pontifice fuit coronatus, & Synodo Episcoporum Romæ collecta, in eodem conventu patrum utriusque Regis causa proposita, & utriusque juriibus examinati, in eam sententiam ab omnibus itum est, ut Berengarii coronatio, tamquam extorta penitus abrogaretur, Lamberti vero, in quem libera vota Rom. Pont. conspirassent, legitima esse judicaretur, ut per Baron. ann. 904, in princ. qui anno 7, sui Imperii pluribus laudibus exornatus, ab Ugoce † Comite Mediolan. in venatio-